

FOAIE PAROHIALĂ

3 - 9 mai 2026

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

SFÂNTUL MASLU

marți, 5 aprilie 2026; ora 18.00

PELERINAJUL ANUAL LA SIGHETU MARMAȚIEI

Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică de Maramureș, anunță organizarea tradiționalului pelerinaj la Sighetu Marmăției, care va avea loc în perioada **8–9 mai 2026**. Preasfinția Sa Vasile Bizău, ierarhul locului, **îi invită** pe toți credincioșii, clericii și persoanele consacrate să participe la acest eveniment de referință din viața Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, care se va desfășura după următorul program:

Vineri, 8 mai

Ora 18.00 – Moment de rugăciune (Adorație Euharistică), la Memorialul Sighet;

Ora 19.00 – Deschiderea expoziției „Fericiții Episcopi Martiri Greco-Catolici Români”.

Sâmbătă, 9 mai

Ora 09.00 – Procesiune de la Memorialul Victimelor Comunismului și al Rezistenței (fosta închisoare din Sighetu Marmăției) spre Cimitirul Săracilor;

Ora 10.30 – Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, celebrată în fața Sanctuarului Martirilor și Mărturisitorilor Români ai secolului al XX-lea (aflat în construcție);

Ora 13.00 – Prânz, la Mănăstirea Maica Îndurerată.

Biroul de Presă EGCO

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Oana Florina Muntean, Magdalena Pop și Bogdan Cristian Bontu**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Îngerii mișcă întotdeauna apele

Îngerii mișcă întotdeauna apele. Fiindcă sunt trimișii Celui de Sus. O apă stătătoare este semn al lipsei de vigoare, semn de moarte. Aripile îngerilor, asemenea unor uriașe pânze de corabie, dau un imbold vital apelor existenței noastre stătute, pentru a le repune în mișcare. E doar o adiere, fiindcă suntem noi cei care trebuie să prindem această dumnezeiască suflare pentru a ne avânta pe urmele îngerilor în văzduh. Îngerii sunt doar semne. Trimiși să deschidă calea Fiului lui Dumnezeu, cel care revarsă asupra noastră încontinuu Spiritul Vieții. După Înviere acest suflu este primul semn al vremurilor noi: “Și Isus le-a zis iarăși: Pace vouă! ... Și zicând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Spirit Sfânt” (Ioan 20, 21-22).

E interesant faptul că slăbănogul din Evanghelie este printre pușinii care nu îi cer nimic Mântuitorului. Treizeci și opt de ani își spun cu putere cuvântul: omul nu mai are forță nici măcar pentru a cere, pentru a spera. Nu mai are lacrimi pentru a plânge. Simbolul celor treizeci și opt de ani riscă să ne strivească și pe noi. Având în fața ochilor doar realitatea dură a lumii în care trăim, ni se poate părea că nimic nu se va schimba niciodată. Că nu mai e nimic de făcut și de sperat. Nici în țara aceasta, nici în Biserică, nici în viața noastră. Un glas șuierat pare să ne șoptească încontinuu o anti-litanie. Una a disperării: “Nimeni nu vă mai poate salva. Nimeni! Niciodată! Nicidecum!” Un fir asemenea unei pânze de paianjen se țese perfid în jurul nostru, încercând să ne facă tot mai mult una cu patul neputințelor noastre.

Din mila Cerului, chiar și atunci, sau mai ales atunci când rugăciunea nu mai e decât un geamăt nesfârșit al inimii, un Călcâi fâgăduit cade ca un fulger din Înaltul Cerului și străpunge întotdeauna această pânză malefică. Un Călcâi promis nouă dintru începuturi, ce apasă și sufocă acel înfiorător șuierat. În liniștea ce se lasă, un glas răsună pentru fiecare dintre noi: “Vrei să te faci sănătos?” Avem deplina, teribila libertate de a spune da sau nu lui Dumnezeu. Isus bate la o ușă care se deschide doar din interior. Dacă îi spunem “da”, pe urmele Maicii Sfinte, geamătul nostru se transformă în cânt de bucurie: “Domnul este luminarea mea și mântuirea mea; de cine mă voi teme? Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa?” (Psalmul 26, 1-2)

Ne spun misticii că și dacă doar gândul ni se îndreaptă spre Maica noastră, Ea este deja lângă noi. Călcâiul ei zdrobește pe cel ce încearcă să sufocă în noi dărurile Spiritului Sfânt, în primul rând bucuria. Ni-l dăruiește în schimb încontinuu pe Cel Unul-Născut, ce ne vindecă prin cuvântul Său: “Bucurați-vă!”. Să destrămăm ițele păcatelor prin Taina Mărturisirii. În aceasta Domnul ne face oameni noi și sănătoși încontinuu. Pe toți. Ori de câte ori avem nevoie. Oricât de păcătoși am fi. Să întoarcem spatele păcatelor, așa cum am promis la botez, abandonând astfel patul neputințelor noastre, pentru a ne așeza în leagănul inimii Maicii Preacurate.

Cine oare va putea să ne despartă de iubirea lui Dumnezeu?